

VERDUBBELING VAN EEN TWEEDE ONDERPRAEMOLAAR

DOOR C. DE LA PARRA

Lector in de Conserverende Tandheelkunde te Surabaia

Uit de literatuur zijn vele publicaties bekend over het voorkomen van tandverdubbeling. De meeste hiervan handelen over het gebied der snijtanden. Hetgeen ons daarbij opvalt zijn de vele namen, die men aan dit verschijnsel gegeven heeft. Een opsomming te geven van alle auteurs met vermelding van de door hen gegeven namen ligt geenszins in onze bedoeling. Bovendien heeft het uitvoerige artikel van *M a r t h a d e B o e r* (1) reeds een overzichtelijk beeld van de oudere literatuur over dit onderwerp gegeven, zodat wij niet in herhalingen behoeven te vervallen.

Wat wij echter wel wilden aanhalen, zijn de beschouwingen van Prof. *H. H. S t o n e s* in zijn leerboek: „*Oral and Dental Diseases*” van 1948. Hij schrijft onder het hoofd: *Geminated composite odontoma, Geminatio — Fusion of Teeth* — het volgende:

„In gemination or fusion two or more teeth are joined together. Originally simple physiological gemination occurring during tooth formation was not considered to be an odontoma unless malformation was superadded. As it is very difficult to draw a dividing line between these conditions all developmental geminated or fused teeth are considered together. It is of fairly frequent occurrence. Pathological gemination or concrescence is not due to a developmental abnormality and arises after the teeth are formed. It is brought about by quite a different cause and the teeth are joined by calcified tissue resembling secondary cementum.

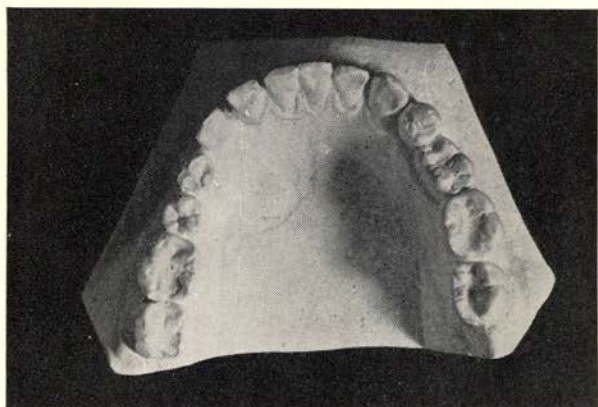
Pathogenesis. — Two processes of maldevelopment have been put forward to explain the formation of the geminated composite odontoma, namely dichotomy and fusion.

In dichotomy, as shown by *C o l y e r* (1926) there is an invagination of the enamel organ into the dentine germ which causes its division. When this is partial it may cause varying degrees of separation from a partially bifid crown with a single root canal to a completely bifid crown with the division extending into the root canal.

Fusion is the process in which union occurs between two tooth germs during the process of tooth formation. *G r e t h* (1936) considers that this may be due to the adjoining tooth germs coming in contact, as a result of pressure. The fusion may occur between two tooth germs of the normal series, in which case there is a tooth missing, or it may be due to fusion of a tooth germ of the normal

P₂i.d. Insnoering over het coronale gedeelte

Verdubbeling van P₂i.d.

X-foto van P₂i.d. Splitsing pulpakamer en gemeenschappelijk wortelkanaal

series with an additional tooth germ. In fusion the site of union depend on the stage of tooth formation that has been reached when two tooth germs come in contact. If this occurs in the very early stages, there will be complete fusion, or fusion of the crowns only with the roots separated. If the crowns are already formed, only the roots will be fused.

Pathology. — In geminated composite odontomata all degrees of union are observed. Sometimes there is complete union of the dentine of the adjoining teeth while their enamel and cementum are continuous so that the odontome only looks like an extra wide tooth. In these cases there may be a common root canal. In other types there are separate crowns but united roots and in this case there may be single or separate root canals. Another rare type of union is where the crowns are joined usually with a common pulp chamber, while the roots are separate.

In geminated composite odontomata the union may be brought about by any of the dental tissues.

Clinical Features. — In the deciduous dentition, the condition occurs in the incisor region and more often in the mandible. In the permanent dentition it is usually observed in the maxillary and mandibular incisor and molar region. It is rare in connection with the premolars. A tooth of the normal series may or may not be absent.

When there is complete or coronal fusion the crown looks abnormally large. When the crowns are separated, both may appear fairly normal, one may resemble the normal series and the other be diminutive or malformed, or both may be malformed."

Bij het artikel van *Stones* zijn o.a. 2 gevallen van praemolaren op X-foto's afgebeeld t.w. één van een 1e onderpraemolaar met brede kroon maar gemeenschappelijke pulpa, waardoor de ruimte die de pulpa inneemt op de foto verbreed is.

Het tweede geval is van een tweede onderpraemolaar en toont duidelijk 2 gesepareerde kroongedeelten en verenigde wortels.

Tot zover de aanhalingen uit het leerboek van *Stones*.

Onze bijdrage vertoont een verdubbeling van de tweede onderpraemolaar rechts (zie afbeeldingen en X-foto) waarbij een duidelijke insnoering zichtbaar is over het coronale gedeelte. Daarnaast geeft de X-foto een splitsing van de pulpakamer en een gemeenschappelijk wortelkanaal te zien.

Ons element beeldt nu als het ware een tussenvorm uit van beide door *Stones* weergegeven gevallen.

Verder is het element normaal in de tandrij geplaatst. Wij vonden dit element bij een Chinese vrouw van 30 jaar.

Literatuur

1. Boer, Martha de „Diplodontie in het gebied der snijtanden" (1944)
2. Stones, Prof. Hubert H. „Oral and Dental diseases" (1948)
3. Colyer, J. F. & Sprawson, E. „Dental Surgery & Pathology" (1946)